

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

27 oktober 2000

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heren Gerald Kindermans en Bruno Tobback**

**(Hoofdstuk III – Vlaamse Landmaatschappij ;
Hoofdstuk IX – Ruimtelijke Ordening ;
Hoofdstuk XIVbis – Meststoffendecreet (nieuw) en
Hoofdstuk XV - Slot- en overgangsbepalingen (artikel 40, vierde lid (nieuw))**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacques Timmermans, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche,

de heer Mark Van der Poorten ;

de heren Louis Bril, Marc Cordeel, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Julien Librecht, Jan Penris ;

de heren Jacky Maes, Jan Van Duppen ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Herman Lauwers.

*Zie :***414** (2000-2001)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 5 : Amendementen

– Nr. 6 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

– Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport

– Nr. 8 : Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

– Nr. 9 : Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

INHOUD

	Blz.
HOOFDSTUK III – VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ	4
1. Algemene bespreking	4
2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	4
HOOFDSTUK IX – RUIMTELIJKE ORDENING	5
1. Algemene bespreking	5
2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	5
HOOFDSTUK XIVbis – MESTSTOFFENDECREET	5
1. Algemene bespreking	5
2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	11
BIJLAGE	21

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak op 12, 19 en 26 oktober 2000 de hoofdstukken III – Vlaamse Landmaatschappij en IX – Ruimtelijke Ordening van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen. Een nieuw hoofdstuk XIVbis – Meststoffendecreet werd bij amendement aan het ontwerp van decreet toegevoegd.

De heer Gerald Kindermans brengt verslag uit over het hoofdstuk III – Vlaamse Landmaatschappij en het nieuwe hoofdstuk XIVbis – Meststoffendecreet. De heer Bruno Tobback brengt verslag uit over het hoofdstuk IX – Ruimtelijke Ordening.

HOOFDSTUK III – VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ

1. Algemene bespreking

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, legt uit dat de medewerking van de provincies en de gemeenten noodzakelijk is bij de uitvoering van landinrichtingsplannen en dat het Vlaamse gewest tussenkomt in de kostprijs van de door de provincies en gemeenten uitgevoerde werken.

De huidige bepaling in artikel 13, § 5, van het decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij laat echter niet toe dat deze tussenkomst wordt gecombineerd met subsidies binnen het investeringsfonds. Op deze regel werd decretaal reeds een afwijking toegestaan voor bepaalde landinrichtingsprojecten, maar de minister stelt dat een algemene regeling de voorkeur verdient. Een aanpassing van het decreet houdende de oprichting van de VLM is daartoe noodzakelijk. Het desbetreffende uitvoeringsbesluit van het decreet betreffende het investeringsfonds werd reeds aangepast.

Op vraag van de heer Erik Matthijs bevestigt de minister dat de door de provincies en gemeenten uitgevoerde werken op die manier voor 100 procent kunnen worden betoelaagd : voor 70 procent in het kader van de landinrichting en 30 procent vanuit het investeringsfonds.

De heer Matthijs vraagt verder wat wordt bedoeld met 'de door de Vlaamse regering aan te wijzen publiekrechtelijke rechtspersonen'. Wordt hiermee

de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening bedoeld ?

De minister laat volgend antwoord in het verslag opnemen : het eerste lid van artikel 13, § 5, van het oprichtingsdecreet van de VLM van 21 december 1998 is reeds van toepassing, met name sinds het decreet van 22 november 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995. De tekst houdt in dat indien het bij de opmaak van een landinrichtingsplan wenselijk wordt geacht dat een andere publiekrechtelijke rechtspersoon dan de expliciet in het decreet opgesomde publiekrechtelijke rechtspersonen – namelijk in paragraaf 4 de VLM en in paragraaf 5 de provincies, gemeenten, polders, wateringen en ruilverkavelingscomités – zou worden belast met de uitvoering van het landinrichtingsplan of gedeelten ervan, dat dit kan gebeuren nadat de bedoelde personen, mits hun instemming, uitdrukkelijk door de Vlaamse regering daarmee worden belast.

Uiteraard doet dit niets af van de autonomie van de bedoelde rechtspersonen om binnen hun bevoegdheden werken uit te voeren. Door de uitdrukkelijke "aanwijzing" komen de bedoelde publiekrechtelijke rechtspersonen in aanmerking voor een subsidie voor het uitvoeren van landinrichtingswerken, zoals geregeld in artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998 houdende subsidiëring van de landinrichtingswerken.

Bij de voorbereiding van het voormelde decreet van 22 november 1995 werd vooral gedacht aan sommige Vlaamse openbare instellingen, met als typevoorbeeld de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. In de praktijk werd volgens de minister nog geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 3

Er is een legistiek advies van het decreetgevend secretariaat bij dit artikel. Daarin wordt opgemerkt dat wetgevingstechnisch in de inleidende bepaling moet worden vermeld dat § 5 in artikel 13 van het decreet van 21 december 1998 werd ingevoegd bij decreet van 22 november 1995. De commissie stemt ermee in de inleidende bepaling in die zin te herschrijven.

Het artikel 3 en het hoofdstuk III worden aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

HOOFDSTUK IX – RUIMTELIJKE ORDENING

1. Algemene bespreking

De minister verduidelijkt dat de artikels betrekking hebben op twee kleine aanpassingen aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Artikel 20 wijzigt artikel 127, § 1, tweede lid, van dit decreet. In de huidige tekst van dit artikel is een anomalie gesloten. Er wordt immers in bepaald dat een gemeente in het kader van de adviesprocedure dertig dagen tijd heeft om haar advies uit te brengen. Indien er echter een openbaar onderzoek nodig is, duurt dit openbaar onderzoek eveneens dertig dagen. De wijziging beoogt de adviestermijn pas op de veertiende dag van het openbaar onderzoek te laten ingaan.

Artikel 21 beoogt een vereenvoudiging van de bepalingen inzake vergunningenregisters. Stedenbouwkundige attesten die niet meer van kracht zijn, moeten niet meer worden opgenomen in het vergunningenregister. Een tweede aanpassing schaft voor de gemeenten de verplichting af om een aparte lijst bij te houden van percelen waarover geen informatie wordt teruggevonden. Deze lijst is immers complementair aan het wel ingevulde deel van het vergunningenregister. De minister geeft toe dat hij met deze maatregel tegen het advies van de SERV en de Mina-Raad ingaat. Hij wil hiermee echter de taak voor de gemeenten verlichten.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 20

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 21

Er is een legistiek advies van het decreetgevend secretariaat bij dit artikel. Daarin wordt opgemerkt dat in de inleidende bepaling de decreetswijziging

van 26 april 2000 moet worden vermeld. De commissie stemt ermee in de inleidende bepaling in die zin te herschrijven.

Het aangepaste artikel wordt aangenomen met 15 stemmen.

Het hoofdstuk IX – Ruimtelijke Ordening, wordt aangenomen met 15 stemmen.

HOOFDSTUK XIVbis – MESTSTOFFENDECREET (nieuw)

1. Algemene bespreking

Een amendement van de heren André Denys, Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jos Bex strekt ertoe een nieuw hoofdstuk XIVbis, bestaande uit de artikelen 39bis tot 39vicies semel, in het verzameldecreet in te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 414/5*).

Noodzaak tot aanpassing van het meststoffendecreet

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, stelt dat de door de meerderheid voorgestelde wijzigingen moeten toelaten een aantal anomalieën in het meststoffendecreet recht te zetten. De nu bij amendement voorgestelde wijzigingen konden niet worden opgenomen in het voorliggende ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen omdat bij de goedkeuring van het voorontwerp de regering nog onvoldoende zicht had op de praktische problemen die bij de uitvoering van de bepalingen over de nutriëntenhalte zouden rijzen. Zo werd bijvoorbeeld vastgesteld dat een aantal zeer kleine bedrijven de nutriëntenhalte nul zouden krijgen, wat niet de bedoeling van de decreetgever was. Ook een ongewilde discriminatie tussen bestaande landbouwinrichtingen (niet vergunningsplichtig voor dieren) en veeteeltinrichtingen (vergunningsplichtig voor dieren) moet worden weggewerkt.

Andere wijzigingen worden voorgesteld naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State bij de diverse besluiten die werden gemaakt ter uitvoering van het meststoffendecreet. De Raad van State maakte onder meer opmerkingen over het ontbreken van een voldoende decretale basis voor toepassing van de retributie. Ook met betrekking tot de uitscheidingsnormen worden een aantal anomalieën rechtgezet, met name wat varkens en pluimvee betreft.

Voor de toelichting bij het amendement en de nieuwe artikelen 39bis tot 39vicies semel wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking.

De heer Jef Van Looy laat opmerken dat door het indienen van een amendement bij het verzameldecreet er geen advies van de Raad van State is, hoewel er vanuit juridisch oogpunt toch vragen kunnen worden gesteld bij sommige voorgestelde wijzigingen.

Knelpunten

De heer André Denys stelt dat zijn ervaring leert dat er bij de invoering van de nutriëntenhalte op het terrein diverse knelpunten zijn. Hij wil nagaan of die door de voorliggende amendementen worden opgelost.

Een eerste knelpunt betreft de hobbylandbouwers : manèges en andere bedrijfjes waar een beperkt aantal dieren worden gehouden. Dit probleem lijkt door de voorgestelde wijzigingen te worden opgelost. Een volgend knelpunt betreft de retroactiviteit van de regeling, en meer bepaald de datum van de nutriëntenhalte en de zogenaamde superheffing. Ook dat knelpunt wordt volgens de heer Denys opgevangen in de voorgestelde wijzigingen.

De administratieve complexiteit van de regelgeving is een ander probleem. Voor de veehouders blijft het meststoffendecreet een administratief ingewikkelde aangelegenheid. De spreker verwacht niet dat de minister dit kan verhelpen bij de huidige wijziging van het meststoffendecreet, maar wil weten welke initiatieven de minister plant om de regelgeving te vereenvoudigen.

Een belangrijk knelpunt betreft de overname na 1995 van bedrijven met zogenaamde slapende vergunningen (vergunningen die niet of slechts gedeeltelijk worden aangewend). De spreker pleit voor een oplossing voor overnames die te goeder trouw gebeurden. Hij geeft het voorbeeld van jonge landbouwers die een bedrijf hebben overgenomen om dan tot de vaststelling te komen dat de milieuvergunning niet of niet volledig kan worden ingevuld. De heer Denys erkent dat er op het terrein wellicht ook overnames gebeurden louter met de bedoeling bestaande toestanden te regulariseren. Hij pleit voor het zoeken naar een criterium om het onderscheid te maken tussen bedrijven die te goeder trouw en bedrijven die te kwader trouw handelden. Het kan niet de bedoeling zijn integratoren nieuwe uitbreidingsmogelijkheden te bieden. Bonafide jonge bedrijven mogen echter niet het

slachtoffer worden van de administratieve complexiteit van de huidige regeling. De fractie van de heer Denys ziet dit probleem als het grootste onopgeloste knelpunt.

Een laatste knelpunt betreft de bedrijven die door de invulling van een wettelijk verkregen milieuvergunning, een hogere productie bereikten dan de door het meststoffendecreet opgelegde nutriëntenhalte. Volgens de spreker moet hiervoor een oplossing worden gezocht wanneer op het terrein blijkt dat de mestverwerking realiseerbaar en operationeel is. Het productieverval tussen de vergunning en de nutriëntenhalte kan dan naar de mestverwerking gaan. De heer Denys vraagt een engagement van de minister wat de oplossing van dit knelpunt betreft.

Minister Dua antwoordt dat de eerste door de heer Denys aangehaalde knelpunten inderdaad worden opgelost door de voorgestelde amendementen. Wat de administratieve complexiteit betreft, antwoordt de minister dat de Mestbank opdracht kreeg een werkgroep te starten. De bedoeling is op korte termijn na te gaan hoe de verschillende administratieve verplichtingen van de landbouwers inzake aangifte en registratie kunnen worden vereenvoudigd. Zo wordt op de Interministeriële Conferentie voor Landbouw de onderlinge afstemming van de Mestbank-registratie met de federale Sanitel-databank onderzocht. Er wordt ook nagegaan of de perceelsregistratie wel moet worden verplicht. De minister laat opmerken dat die registratie enerzijds een bijkomende verplichting kan lijken maar anderzijds kadert in de perceelsgewijze benadering en de landbouwers een instrument biedt om zelf het mestprobleem aan te pakken.

De minister zegt te geloven in de mogelijkheden van de afstemming van de Mestbank-gegevens op de Sanitel-gegevens. Het is wel nog niet duidelijk hoe de landbouworganisaties daar tegenover staan. Vaak verschilt de aangifte aan de Mestbank van de Sanitel-gegevens en de gegevens die aan de belastingdiensten worden gemeld. Het zou volgens de minister ook voor de overheid een goede zaak zijn om hierin meer eenvormigheid aan te brengen.

Wat het laatste knelpunt van de heer Denys betreft, laat de minister opmerken dat in het decreet vanaf 2005 uitbreiding is opgenomen op voorwaarde dat de bijkomende mestproductie naar verwerking gaat. Het is nu nog te vroeg om de resultaten van de mestverwerking in te schatten. De bedoeling van de nutriëntenhalte is precies om te verhinderen dat de productie op de bedrijven verder

stijgt en het zou een vergissing zijn nu deze maatregel uit te hollen.

Het belangrijkste knelpunt blijft volgens de minister de zogenaamde slapende vergunningen die recent werden geactiveerd en de overnames van bedrijven na 1995. Het is een moeilijk debat omdat de beslissingen bepalend kunnen zijn voor het voortbestaan van bepaalde bedrijven.

Slapende vergunningen en overnames

Er zijn volgens de minister bedrijven die geen aangifte hebben gedaan voor het aanslagjaar 1993 omdat zij geen dieren hielden, ondanks het feit dat ze over een vergunning beschikten. In de loop van de volgende jaren werd deze slapende vergunning dan wel vaak aangewend om dieren te houden. Er is al heel wat discussie geweest over hoe de mestproductie van deze bedrijven moet worden benaderd, onder meer in het geval van de overname van een bedrijf met een dergelijke slapende vergunning. Een mogelijkheid die werd geopperd is rekening te houden met het 'onschuldig' karakter van een overname. De minister laat in dit verband nog opmerken dat volgens artikel 28 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985 en artikel 46 van Vlarem I de vergunning van rechtswege vervalt indien de inrichting gedurende twee opeenvolgende jaren niet wordt geëxploiteerd.

De heer Jef Van Looy stelt dat bij een overname steeds het advies van de Mestbank wordt gevraagd. Indien dat advies in een concreet geval gunstig was, kan de betrokken veehouder moeilijk iets worden verweten.

Op vraag van de minister verduidelijkt een ambtenaar van de Mestbank dat de Mestbank reeds sinds 1993 advies geeft in het kader van de vergunning van veeteelt-inrichtingen. Sinds 1996 geeft de Mestbank advies bij de overname van grote bedrijven : volgens MAP 1 moest bij de overname van grote bedrijven een reductie worden toegepast van 25 percent. Pas in de loop van 1998 is in de Vlarem-wetgeving de advies-taak van de Mestbank bij overname van inrichtingen duidelijk omschreven. De voorgenomen maatregel om grote bedrijven in te krimpen heeft niet tot resultaten geleid omdat de vereiste wettelijke middelen in het milieuvergunningsdecreet niet voorhanden waren. De minister voegt eraan toe dat in bepaalde provincies op basis van de mestwetgeving de verlenging of de vernieuwing van de vergunning werd geweigerd. Om redenen van billijkheid moet ook met deze praktijk rekening worden gehouden.

Wat de aangehaalde bepalingen van het milieuvergunningendecreet en Vlarem I betreft, laat de heer Jef Van Looy opmerken dat ook naar de definitie van 'exploiteren' in artikel 2 van het decreet en in artikel 1 van Vlarem I moet worden gekeken. Exploiteren wordt daarin omschreven als "in werking stellen of houden, gebruiken, installeren of in stand houden van een inrichting". Indien een stalling in stand wordt gehouden, is volgens de spreker de aanwezigheid van dieren niet noodzakelijk om van een exploitatie te spreken. Enkel indien ze werd afgebroken, niet werd gebouwd of er geen bouwaanvraag werd ingediend, kan men van een vervallen vergunning spreken.

Minister Vera Dua verwijst naar de omzendbrief van 19 december 1996 (Belgisch Staatsblad van 11 januari 1997) van de vorige minister van leefmilieu over de toepassing van het meststoffendecreet en de uitvoeringsbesluiten. Daarin wordt gesteld dat uit de decretale bepalingen – de artikelen 2,2° en 28 van het milieuvergunningendecreet – voortvloeit dat "wanneer bepaalde stallen of bepaalde onderdelen van de inrichting sedert meer dan twee jaar niet meer bestaan (gesloopt of vernield) of niet meer als stal voor het vergunde doel zijn ingericht (geëigende binneninrichting en alle technische voorzieningen zijn verwijderd of volledige afwezigheid van dieren) de desbetreffende milieuvergunning wel van rechtswege is vervallen".

Volgens de heer Jef Van Looy strookt de inhoud van de omzendbrief niet met de decreetsbepalingen. De heer Gerald Kindermans sluit zich hierbij aan en stelt dat een omzendbrief niet kan ingaan tegen decretale bepalingen. Aan de rechtsgeldigheid van de omzendbrief kan dan ook worden getwijfeld.

Minister Vera Dua merkt op dat door een andere interpretatie opnieuw zogenaamd slapende vergunningen zouden worden ingevuld. Dat kan om diverse redenen gebeuren en in uiteenlopende situaties : het kan bijvoorbeeld gaan om een overname in een familiale context, maar evenzeer om een veehouder die de bestaande regelgeving wil ontwijken.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever geeft het voorbeeld van bedrijven van oudere landbouwers die geen dieren meer houden. Het kunnen mooie bedrijven zijn met heel wat grond, maar wie ze overneemt mag er geen vee meer houden.

De minister laat verder opmerken dat ze op het terrein ook tegenstrijdige geluiden hoort : sommige veehouders die de strenge regelgeving hebben on-

dergaan, of aan wie een vergunning werd geweigerd, vragen de minister nu om niet soepel op te treden ten aanzien van concurrenten die om diverse redenen de regels niet toepasten. Dit is een van de grote knelpunten van het mestactieplan, en de minister meent dat er geen andere oplossing is dan een duidelijke politieke beslissing om hierin te arbitreren.

De heer Van Looy vraagt zich af of het wel correct is van een 'slapende vergunning' te spreken indien de vergunning niet vervallen is. Bovendien vreest het lid dat met het huidige mestactieplan een nieuwe vorm van 'slapende vergunningen' wordt gecreëerd. Door het opleggen van de nutriëntenhalte kunnen vele vergunningen niet volledig worden ingevuld en wordt een deel ervan slapend. Indien men de twee-jaren-regel binnen enkele jaren toepast, kan men zelfs beweren dat de vergunning vervallen is.

Minister Vera Dua repliceert dat er een duidelijk verschil is tussen de door de overheid opgelegde nutriëntenhalte tot 2005, waardoor de vergunning niet volledig kan worden ingevuld, en het gedurende jaren niet gebruiken van een vergunning door de exploitant van een inrichting.

De heer Van Looy meent dat het gros van de slapende vergunningen, vergunningen zijn die niet volledig werden ingevuld, in het bijzonder in de rundveehouderij.

De minister laat opmerken dat de filosofie van MAP I en II al jaren gekend is : er is een enorm mestoverschot waarvoor een oplossing moet worden gevonden. Een eerste stap is ervoor te zorgen dat het overschot niet toeneemt. Maar lokale besturen hebben op het terrein, bijvoorbeeld bij het toekennen van vergunningen, daar vaak geen rekening mee gehouden. De inconsequente houding van deze besturen ligt mee aan de basis van de huidige problemen van een aantal inrichtingen. De minister is echter bereid om verder te zoeken naar oplossingen voor bepaalde bedrijven, voor zover dit nog kan worden verantwoord in de algemene filosofie van het mestactieplan.

Bedrijven met een familiale dimensie

Mevrouw Isabel Vertriest vraagt of er voor de resterende dossiers criteria kunnen worden gevonden om een beslissing op te baseren. Het lid denkt daarbij aan het onderscheid tussen bedrijven met een familiale dimensie en integratiebedrijven en aan het onderscheid tussen veehouders die te goede trouw en te kwader trouw hebben gehan-

deld. Of zijn er nog andere categorieën van bedrijven waarvoor een beslissing gerechtvaardigd kan worden ?

Minster Vera Dua verwijst naar de moeilijke discussie tijdens de vorige legislatuur over het verschil tussen bedrijven met een familiale dimensie en integratiebedrijven. Er werden weliswaar definities gehanteerd van gezinsveeteeltbedrijven en bedrijven met een familiale dimensie, maar er werd ook vastgesteld dat sommige integratoren zich aan deze definitie hebben aangepast en hun bedrijven als gezinsveeteeltbedrijf hebben kunnen laten erkennen. Dit criterium zal in de praktijk dus geen oplossing bieden voor wat men wil bereiken. De fundamentele vraag hoe een zelfstandig bedrijf kan worden gedefinieerd blijft voorlopig onbeantwoord.

Ook het onderscheid tussen veehouders die te goeder en te kwader trouw hebben gehandeld dreigt volgens de minister een bijzonder moeilijke zaak te worden. Het enige wat kan worden nagegaan is of er een overname is gebeurd en tussen welke personen. Indien een stalling die al jaren leegstaat, plots met dieren wordt gevuld, is er volgens de minister ook een indicatie dat een slapende vergunning wordt aangewend, wat indruist tegen de geest van het mestactieplan en Vlarem.

Mevrouw Isabel Vertriest en de heer Patrick Lachaert vragen of de Mestbank criteria kan aanreiken om een verder onderscheid tussen inrichtingen te verantwoorden.

De heer André Denys vraagt of de Mestbank cijfers kan geven over het aantal inrichtingen die een nutriëntenhalte nul zouden toegewezen krijgen en wat de impact is van de nu voorgestelde wijzigingen.

Gegevens van de Mestbank

Minister Vera Dua deelt op 26 oktober 2000 aan de commissie het resultaat mee van een analyse van de inrichtingen die als 'niet-bestaande' worden beschouwd en daardoor automatisch een nutriëntenhalte nul zouden krijgen. De cijfers zijn schattingen op basis van de initiële berekeningen, zonder rekening te houden met eventuele wijzigingen tengevolge van de lopende behandeling van verzoekschriften (zie bijlage bij dit verslag).

In totaal zijn er 4.104 zogenaamde 'niet-bestaande' inrichtingen, waarvan 2.202 bedrijven met een berekende nutriëntenhalte die gelijk is aan nul (referentie jaren 1996, 1997 en 1998). Het gaat om inrichtingen die geen dieren hebben, doorgaans ak-

kerbouwbedrijven, en waarvoor de nutriëntenhalte in feite geen rol speelt. De overblijvende 1.902 inrichtingen hebben een berekende nutriëntenhalte groter dan nul (referentiejaar 1996, 1997 en 1998).

Voor 830 van die dossiers kan een oplossing worden gevonden via de voorliggende amendementen. Het gaat daarbij om :

- inrichtingen met een productie kleiner dan 300 kg P_2O_5 (berekend op basis van de nutriëntenhalte) ;
- landbouwinrichtingen met een productie groter dan 300 kg P_2O_5 maar niet vergunningsplichtig ;
- manèges met een productie groter dan 300 kg P_2O_5 ;
- kinderboerderijen groter dan 300 kg P_2O_5 .

Voor 240 dossiers ligt de oplossing in het voorliggende amendement door toevoeging van het aanslagjaar 1992.

Na toepassing van de belangrijkste regels in de voorliggende amendementen blijven er naar schatting 832 dossiers over ($1.902 - 830 - 240 = 832$). Daarbij wordt geen rekening gehouden met de aanpassing van sommige data in het amendement, die voor een beperkt bijkomend effect kunnen zorgen.

Een verdere analyse van de gegevens gebeurde per exploitatiezetel. Voor sommige exploitatiezetels zijn er meerdere aangifteplichtigen (1.022 exploitatiezetels en 1.072 aangifteplichtigen). De tabel in bijlage geeft een overzicht van de laattijdig ingediende dossiers van het aanslagjaar 1993 en de tijdig en laattijdig ingediende dossiers voor de aanslagjaren 1994 tot 1996. De minister laat daarbij opmerken dat een laattijdige aangifte voor 1993 ook nog in 1996, 1997 of 1998 kan gebeurd zijn. In het totaal gaat het om 988 exploitatiezetels en een productie van ongeveer 2,5 miljoen kg P_2O_5 .

De verhouding kleine/grote inrichtingen is volgens de cijfers van de Mestbank weinig relevant. Het merendeel van de dossiers (92 percent) situeert zich in de categorie "minder dan 7.500 kg P_2O_5 ". In de categorie "tussen 7.500 kg en 10.000 kg P_2O_5 " bevindt zich 5 percent en in de categorie "meer dan 10.000 kg P_2O_5 " situeert zich 3 percent.

Er werd dus vastgesteld dat er 240 inrichtingen zijn die voor het aanslagjaar 1992 tijdig een aangifte deden, maar voor het aanslagjaar 1993 niet tijdig reageerden. De minister verdedigt de oplossing die

voor deze categorie door het amendement wordt geboden omdat er een bewijs is dat ze in 1992 bestonden. Er kan dus niet echt sprake zijn van een slapende vergunning die plots wordt aangewend.

Bij het zoeken naar een billijke oplossing voor de resterende bedrijven moet volgens de minister de geest van het meststoffendecreet worden gerespecteerd. Er is ook de Vlare-regeling voor inrichtingen die gedurende twee jaar niet worden geëxploiteerd en die stelt dat de vergunning dan van rechtswege vervalt. Een mogelijk criterium bij het zoeken naar een oplossing is de vraag of er een overname is gebeurd en of die overname, zoals opgelegd door Vlare, ook werd gemeld. Men zou kunnen argumenteren dat de nieuwe uitbater niet verantwoordelijk is voor het feit dat de vergunning al enkele jaren niet werd aangewend. In de beschouwde periode gebeurden er 63 overnames van klasse 1-inrichtingen, 122 overnames van klasse 2-inrichtingen en 15 van klasse 3-inrichtingen. In totaal werden dus 200 inrichtingen overgenomen.

De minister legt uit hoe met deze criteria rekening werd gehouden in de bij amendement voorgestelde tekst van artikel 39novies. De landbouwinrichtingen die na aanslagjaar 1993 zijn gestart, krijgen eveneens een nutriëntenhalte toegewezen. Verder wordt aan veeteeltinrichtingen waarvoor een aangifte werd gedaan van dieren ten laatste tijdens het aanslagjaar 1995 ook een nutriëntenhalte toegekend. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan het principe van de nutriëntenhalte en tevens geen slapende vergunningen worden wakker gemaakt. Wie pas na aanslagjaar 1995 en niet tijdig voor het aanslagjaar 1995 aangifte doet, wordt verondersteld geen dieren te hebben gehouden, vermits voor de aanslagjaren 1992, 1993 en 1994, zijnde drie opeenvolgende productiejaar, geen dieren werden opgegeven. Wanneer de overname van de vergunning werd gemeld bij de bevoegde overheid voor 1 januari 2000, dus voor de nutriëntenhalte van kracht was, wordt in de voorgestelde tekst van artikel 39novies eveneens een nutriëntenhalte toegekend.

De heer Jef Van Looy vraagt wat nu de totale productie is aan fosfor en stikstof die via de nutriëntenhalte werd vastgesteld en hoe die cijfers zich verhouden tot de theoretisch berekende productie op basis van de vergunningen

Een ambtenaar van de Mestbank antwoordt dat wat nu is toegezegd aan bestaande inrichtingen neerkomt op 85 miljoen kg P_2O_5 . Een aantal dossiers zijn nog in behandeling en ook door de voorgestelde amendementen zal dit cijfer nog stijgen.

Omschakeling naar andere diersoorten

De heer Patrick Lachaert vraagt of het mogelijk is dat bij de omschakeling van de vergunning naar een andere diersoort de toegelaten mestproductie lager komt te liggen dan in de oorspronkelijke vergunning.

De minister antwoordt dat de referentiejaren voor de nutriëntenhalte de aanslagjaren 1996, 1997 en 1998 zijn. Indien de vergunning niet volledig werd ingevuld in die jaren, ligt de toegelaten mestproductie lager dan bij volledige invulling van de vergunning. Dit geldt voor bedrijven die omschakelen naar een andere diersoort zowel als bedrijven die niet omschakelen.

Jonge landbouwers

De heer André Denys besluit uit het voorgaande dat men ver is gegaan in het zoeken naar oplossingen waar het verantwoord was. Blijft nog wel het knelpunt dat ook door de heer Lachaert werd aangehaald, dat van de jonge landbouwers die in 1995 of 1996 een overname hebben gedaan van een vergunning die door de vorige uitbater slechts gedeeltelijk werd ingevuld. Het duur dan enkele jaren, tot in 1998 of 1999, voor het bedrijf op kruissnelheid komt en een normale bezetting heeft. Door de huidige regeling, met de referentiejaren 1996, 1997 en 1998, kan de vergunning volgens het lid slechts gedeeltelijk worden ingevuld. De volledige invulling van de vergunning is echter vaak noodzakelijk om het bedrijf leefbaar te maken. Het lid pleit voor het zoeken naar een oplossing voor dergelijke gevallen van jonge, startende landbouwers die recent een overname deden. Die groep moet volgens het lid op basis van de beschikbare gegevens bij de Mestbank, en bijvoorbeeld de investeringsdossiers van het VLIF, kunnen worden geïdentificeerd. De heer Denys vraagt de minister te onderzoeken of bij de beoordeling daarmee rekening kan worden gehouden.

De heer Jos De Meyer sluit zich aan bij de bezorgdheid van de heer Denys voor de jonge landbouwers die enkele jaren geleden een overname deden. Hij pleit voor een decretale regeling en een amendering van de voorliggende tekst. De minister zou overigens aan vertegenwoordigers van jonge landbouwers een oplossing hebben beloofd.

De heer Jef Van Looy verwijst in dit verband naar het amendement nr. 12 van de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans betreffende een nieuw artikel duodecies¹, dat onder meer een oplossing tracht te bieden voor de veeteeltinrichtingen die

volgens de mestaangifte na 1 januari 1995 werden overgenomen. Het duurt enkele jaren voor het bedrijf op normale capaciteit kan draaien en er van normale productie jaren sprake is. De financiële gevolgen van de huidige regeling zijn dan ook zeer zwaar voor de vaak jonge landbouwers.

De heer André Denys meent dat met de maatregel voorgesteld in het amendement nr. 12 niet de groep van de jonge, startende landbouwers wordt bereikt waarvoor hij een oplossing wil zoeken. Het amendement zet eerder de deur open voor het invullen van alle vergunningen verleend na 1995 en alle overnames na 1995.

De minister antwoordt dat er inderdaad een probleem kan zijn voor een aantal jonge landbouwers, die bijvoorbeeld in een familiale context, een bedrijf overnamen in 1995 of 1996 en pas in 1999 een normale capaciteit bereikten. Juridisch lijkt het echter moeilijk verdedigbaar om een onderscheid tussen jonge en oude landbouwers te maken. Of een overname is gemeld of niet kan wel een objectief criterium zijn.

De heer Denys stelt dat vaak de laatste 15 percent noodzakelijk zijn om van een leefbaar bedrijf te kunnen spreken. Ook bij de investering en het afsluiten van een lening voor de overname werd er door de overnemer van uitgegaan dat de vergunning volledig kon worden aangewend.

De heer Bruno Tobback begrijpt de opmerkingen van de heer Denys maar meent dat wie een overname deed zich wellicht bewust was van de beperkingen op het vlak van de mestproductie.

De heer Jef Van Looy laat opmerken dat de vergunningen verleend werden door de bevoegde overheid en dat de overname moest worden gemeld. Waarom dan een beperking opleggen voor vergunningen die rechtmatig werden verleend en overnames die werden gemeld ?

Volgens de minister bestaat het gevaar dat men een nieuwe ongelijkheid gaat creëren tussen de landbouwers die een bedrijf hebben overgenomen en anderen die hun eigen bedrijf verder hebben uitgebaut. Er is wel een uitzondering voor de inrichtingen, overgenomen of niet, die een vergunning voor uitbreiding hebben gevraagd en gekregen. De algemene doelstelling van de nutriëntenhalte was een tijdelijke stop met als basis de referentiejaren 1996, 1997 en 1998. In 2005 wordt de halte opgeheven.

De heer André Denys zegt niet te begrijpen waarom uitbreiden in sommige gevallen wel kan, en het volledig invullen van de vergunning na een overname niet.

De minister engageert zich om deze problematiek verder te onderzoeken. Voor jonge landbouwers die een bedrijf overnamen in 1995 of 1996 kan zich inderdaad een probleem van leefbaarheid stellen. Dit complexe probleem kan echter niet onmiddellijk via een amendement worden opgelost.

Retroactiviteit

De heer Gerald Kindermans heeft een principiële bedenking bij de voorgestelde wijzigingen. In tegenstelling tot wat de heer Denys beweert, blijft het knelpunt van de retroactiviteit van de maatregelen volgens de spreker bestaan.

De toepassing van de gevolgen van de nutriëntenhalte wordt uitgesteld tot 2001. Er worden echter nog steeds zware sancties, met name het toekennen van nutriëntenhalte nul, die de sluiting van het bedrijf tot gevolg heeft, opgelegd voor fouten die jaren geleden werden gemaakt, zoals het niet aangeven van dieren aan de Mestbank in de periode 1992 tot 1995. De rechtsleer zegt dat het een democratisch recht is de wet te overtreden. Dat is een verworvenheid in onze rechtsstaat. Wanneer hij een overtreding begaat dan moet de burger op voorhand weten welke sanctie zal worden opgelegd. In 2000 op retroactieve wijze aan de niet-aangifte de sluiting van het bedrijf verbinden, is volgens de heer Kindermans niet geoorloofd.

Het lid verzet zich verder tegen het uitbreiden van de stafbepalingen in artikel 37 van het meststoffen-decreet met terugwerkende kracht tot 1 januari 2000 door de voorgestelde tekst van artikel 39undevicies en 39vicies. Het parlement moet de basiswetgeving respecteren. Artikel 7 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens stelt dat niemand kan worden veroordeeld wegens een handelen of nalaten dat geen strafbaar feit naar nationaal of internationaal recht uitmaakte ten tijde van het handelen of nalaten. Ook artikel 7 van het Strafwetboek stelt dat geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij wet niet waren gesteld voor het misdrijf werd gepleegd. De literatuur stelt duidelijk dat de wetgever vooraf moet bekendmaken wat geboden en verboden is. In tegengesteld geval wordt de rechtszekerheid en de bescherming van de grondwettelijke vrijheden in het gedrang gebracht. Het beginsel van de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet vindt zijn grondslag in het voorafgaand intimiderend en preventief karakter van

de strafwet. Dit beginsel houdt nauw verband met het legaliteitsbeginsel waar het een toepassing van is.

Uit de literatuur blijkt volgens de heer Kindermans ook dat het retroactiviteitsbeginsel niet enkel geldt voor de strafwet maar ook in het burgerlijk recht. Artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek stelt dat de wet alleen beschikt voor de toekomst en geen terugwerkende kracht heeft. Het beginsel is vrij algemeen en zelfs als de wetgever retroactiviteit in strafbepalingen weerhoudt, heeft de rechter de plicht dit algemeen beginsel te respecteren en geen sanctie uit te spreken.

Volgens de heer Lachaert is enkel de strafwet in dit verband relevant en niet het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Minister Vera Dua benadrukt dat het om bepalingen gaat over het transport van meststoffen. De Europese verordening 259/93 over de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, de zogenaamde bezemrichtlijn, is al langer van kracht en de bepalingen waren opgenomen in een uitvoeringsbesluit. Op advies van de Raad van State worden ze nu in het decreet opgenomen.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Het amendement nr. 6 van de heren André Denys, Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jos Bex strekt ertoe een nieuw hoofdstuk XIVbis, bestaande uit de artikelen 39bis tot 39vicies semel, in het verzameldecreet in te voegen (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 414/5).

De stemming van dit amendement werd opgesplitst per voorgesteld nieuw artikel.

Artikel 39bis

Dit artikel strekt ertoe in artikel 2 van het meststoffendecreet 7°, a) en b) te vervangen door wat volgt :

"a) ofwel de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan minstens voor wat betreft het aanslagjaar 1992 of 1993 vóór 29 september 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank en in deze aangifte, die op de inrichting betrekking heeft, dieren zijn aangegeven ;

b) ofwel de definitieve bouwvergunning en milieuvergunning tussen 1 januari 1991 en 1 januari 1997 werden bekomen en waarvoor tijdig binnen de wettelijk voorziene periode aan de vereiste aangifteplicht in het kader van dit decreet is voldaan ;".

Volgens de toelichting heeft de bepaling in a) tot doel de veeteeltinrichtingen die een aangifte hebben gedaan voor wat betreft het aanslagjaar 1992 eveneens als bestaande veeteeltinrichting te kunnen beschouwen. Momenteel geldt enkel het aanslagjaar 1993 als referentie. Voor een aantal betrokken bedrijven is er echter geen aangifte voor het aanslagjaar 1993 beschikbaar : ofwel werd dit over het hoofd gezien door de betrokken bedrijven, ofwel is de aangifte verloren gegaan. Door een uitbreiding tot het aanslagjaar 1992 kan dit voor een aantal bedrijven worden rechtgezet.

Een subamendement van de heren Jef Van Looy, Jos De Meyer en Gerald Kindermans (amendement nr. 8 in *Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 414/5) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 2, 7° b) de woorden "binnen de wettelijk voorziene periode" te schrappen.

De heer Van Looy stelt dat volgens het decreet de vereiste aangifte moet gebeuren voor 15 maart. De voorbije jaren werd deze termijn door de Mestbank dikwijls verlengd tot 15 april, of zelfs tot 15 mei, omdat de aangifteformulieren niet tijdig beschikbaar waren. In die gevallen werd de wettelijk voorziene periode voor de vereiste aangifteplicht dus overschreden. Om verwarring te vermijden, is het beter de verwijzing naar de wettelijk voorziene periode te schrappen

Het subamendement nr. 8 wordt aangenomen met 15 stemmen.

Het bij amendement nr. 6 voorgestelde nieuwe artikel 39bis wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 39ter

Dit artikel strekt ertoe in artikel 6, § 1, van het meststoffendecreet de berekeningswijze "MONdier = MPn + AMn – MGndier" te vervangen door de berekeningswijze "MONdier = MPn + AMn – MGn [dm + am]".

Door deze wijziging wordt een fout in de berekeningswijze van het mestoverschot in artikel 6, § 1, rechtgezet. De berekeningswijze wordt nu aange-

past aan de door het decreet van 11 mei 1999 gewijzigde definitie.

Artikel 39ter wordt aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 39quater tot 39sexies

Deze artikelen strekken ertoe aan artikel 7, § 1, en de artikelen 8, § 3, 2°, b), en 9, § 1, van het meststoffendecreet bepalingen toe te voegen over het delgen van administratieve kosten.

Deze toevoegingen worden voorgesteld naar aanleiding van opmerkingen van de Raad van State over het ontbreken van een decretale basis voor de toepassing van de retributie waarvan sprake in het uitvoeringsbesluit.

De artikelen 39quater tot 39sexies worden aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 39sexies1 (nieuw)

Amendement nr. 9 voorgesteld door de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans strekt ertoe een nieuw artikel 39sexies1 in te voegen. Daarin wordt aan artikel 15quater van het meststoffendecreet, na de eerste zin, de volgende zin toegevoegd : "Voor cultuurgronden gelegen in fosfaatverzadigde gebieden en behorend tot een bedrijf met familiale dimensie zoals bedoeld in artikel 8, § 4, wordt in afwijking van het eerste lid de bemesting door dierlijke en chemische meststoffen beperkt tot 80 kg P₂O₅ per ha en per jaar mits de toegediende dierlijke mest afkomstig is van de dieren behorend bij het bedrijf."

Bedrijven met familiale dimensie met gronden in fosfaatverzadigd gebied zouden door dit amendement de mogelijkheid krijgen bedrijfseigen mest op deze gronden op te brengen tot een bemesting van 80 kg P₂O₅ per ha en per jaar, zoals was bepaald in MAP I. Deze uitzondering is volgens de indieners verantwoord omdat het hier gaat over grondgebonden rundveebedrijven die met quasi alle gronden in het fosfaatverzadigd gebied liggen en door de huidige beperking zonder enige compensatie in een uitzichtloze situatie terechtkomen.

De heer Jef Van Looy stelt verder dat er heel wat kritiek is op de methode om fosfaatverzadiging te meten, vooral wat de zanderige gronden betreft en

de bodems waar zeezand wordt aangetroffen. Ook de Bodemkundige Dienst van België heeft volgens de spreker bedenkingen bij de resultaten van de huidige berekeningsmethode. In Nederland, waar de methode op punt werd gesteld, wordt ze om deze reden niet gebruikt.

Minister Vera Dua verklaart dat ze na een onderhoud met een vertegenwoordiging van de betrokken landbouwers het advies van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek heeft gevraagd over de landbouw in de fosfaatverzadigde gebieden. De minister wil een wetenschappelijk gefundeerd advies vooraleer zich uit te spreken over de fosfaatverzadiging. Wanneer dit advies beschikbaar is, wil de minister dit probleem opnieuw bekijken en bespreken.

De heer Jos De Meyer vraagt dit advies te bespreken in de commissie voor de behandeling van dit ontwerp van decreet in de plenaire vergadering. De minister acht die timing echter niet haalbaar.

De heer Jef Van Looy laat opmerken dat aan de betrokken landbouwers een oplossing zou moeten worden geboden voor 1 januari 2001.

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39septies

Met dit artikel wordt in artikel 21, § 6, van het meststoffendecreet de berekeningswijze van de zogenaamde superheffing voor nutriëntenhalte zodanig aangepast dat ze eveneens verschuldigd is bij het niet naleven van artikel 33ter, § 1, 1°, b). Dat is de bepaling die stelt dat een exploitant de vermindering van de nutriëntenproductie uit dierlijke mest ingevolge de aanwending van nutriëntenarm voeder en toepassing van voedertechnieken niet mag opvullen met een verhoging van het aantal dieren.

Artikel 39septies wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39octies

Dit artikel strekt ertoe in artikel 33, § 5, van het meststoffendecreet wijzigingen aan te brengen. In het tweede lid worden de woorden "31 december 2000" vervangen door "31 december 2001". In het

derde lid worden de woorden "1 januari 2001" vervangen door "1 januari 2002".

Door deze wijziging worden de data in paragraaf 5 in overeenstemming gebracht met de data in paragraaf 3 van hetzelfde artikel, die werden gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000.

Artikel 39octies wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 39novies

Dit artikel strekt ertoe in artikel 33bis, § 1, eerste lid, van het meststoffendecreet de woorden "Aan elke bestaande landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan" te vervangen door de woorden : "Aan

- elke landbouwinrichting en/of deel hiervan en/of
- elke veeteeltinrichting en/of deel hiervan :
 - a) die voldoet aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting of
 - b) waarvan minstens sinds aanslagjaar 1995 tijdig en regelmatig jaarlijks aangifte gedaan werd bij de Mestbank of
 - c) waarvan overeenkomstig artikel 19 van het decreet van 28 juni 1985 de overname door een andere exploitant gemeld werd bij de bevoegde overheid voor 1 januari 2000 en waarvan sindsdien tijdig en regelmatig jaarlijks aangifte gedaan werd bij de Mestbank, behalve ingeval de exploitant in het kader van de overname hetzij door de bevoegde overheid, hetzij door de Mestbank op de hoogte gebracht werd dat de inrichting niet voldeed aan de definitie van bestaande veeteeltinrichting."

Volgens de minister was in het kader van de nutriëntenhalte in het bestaande decreet ongewild een discriminatie geslopen van landbouwinrichtingen (dat wil zeggen inrichtingen die niet-vergunningsplichtig zijn voor dieren) ten opzichte van veeteeltinrichtingen (inrichtingen die vergunningsplichtig zijn voor dieren). Deze discriminatie vindt haar oorsprong in de definities van bestaande landbouwinrichting en bestaande veeteeltinrichting. Bij bestaande veeteeltinrichtingen behoren alle veeteeltinrichtingen die reeds minstens sinds aanslag-

jaar 1993 (tijdig) aangifte doen, evenals alle veeteeltinrichtingen die nadien nog rechtsgeldig, met de nodige vergunningen en in orde met de aangifteplicht, zijn opgestart. Bij bestaande landbouwinrichtingen behoren alleen inrichtingen die tijdig voldaan hebben aan hun aangifteplicht voor het aanslagjaar 1993. Sindsdien zijn evenwel nog talrijke kleine landbouwinrichtingen volledig rechtmatig gestart met het houden van dieren in niet-vergunningsplichtige aantallen, vermits er in de regeling geen enkele bepaling dit verhinderde. Logischerwijze moeten deze inrichtingen dezelfde rechten krijgen als de in dezelfde periode gestarte veeteeltinrichtingen. Door de bij amendement voorgestelde herformulering van de tekst krijgen de landbouwinrichtingen die na aanslagjaar 1993 gestart zijn eveneens een nutriëntenhalte toegewezen. De nutriëntenhalte wordt uiteraard op analoge wijze als voor de veeteeltinrichtingen bepaald, met name de hoogste productie van één van de aanslagjaren 1996, 1997 of 1998.

Verder wordt door het amendement ook een nutriëntenhalte toegekend aan veeteeltinrichtingen waar een aangifte werd gedaan van dieren ten laatste tijdens het aanslagjaar 1995. De indieners gaan ervan uit dat hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan het principe van de nutriëntenhalte en tevens geen slapende vergunningen worden wakker gemaakt. Wie pas na aanslagjaar 1995 en niet tijdig voor het aanslagjaar 1995 aangifte doet, wordt verondersteld geen dieren te hebben gehouden, vermits voor de aanslagjaren 1992, 1993, 1994, zijnde drie opeenvolgende productie jaren, geen dieren werden opgegeven.

Wanneer de overname van de vergunning werd gemeld bij de bevoegde overheid voor 1 januari 2000 (voor de nutriëntenhalte van kracht was) wordt eveneens een nutriëntenhalte toegekend.

Subamendement nr. 10 van de heren Jef Van Looy, Jos de Meyer en Gerald Kindermans strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 39novies te vervangen. De woorden “Aan elke bestaande landbouw en/of veeteeltinrichting” zouden in artikel 33bis, § 1, worden vervangen door “Aan elke landbouw en/of veeteeltinrichting”.

De heer Van Looy verdedigt dat elke inrichting die conform de Vlaremwetgeving wordt geëxploiteerd, een nutriëntenhalte overeenstemmend met de gemiddelde veebezetting in de referentieproductiejaren moet toegekend krijgen. De sanctie, in feite een productieverbod, die in de huidige regeling wordt opgelegd aan bedrijven waarvan de producent jaren geleden één administratieve fout beging,

of waarvan de rechtsvoorganger een dergelijke fout beging, doch die conform de vigerende wetgeving werden uitgebaat, is volgens de indieners van het amendement disproportioneel ten opzichte van de begane administratieve fout. De regeling die bij amendement nr.6 van de heren Denys, Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Bex wordt voorgesteld, kan weliswaar de situatie van een aantal akkerbouwbedrijven regulariseren. Voor andere vergunde inrichtingen die in het referentiejaar geen aangifte deden, moet een dergelijke regeling ook mogelijk zijn.

Minister Vera Dua stelt dat dit een te vergaande versoepeling zou inhouden, die afbreuk zou doen aan het principe van de nutriëntenhalte en slapende vergunningen zou wakker maken.

Het subamendement nr. 10 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

De heer Bruno Tobback maakt een opmerking over de in artikel 39novies voorgestelde tekst van c). Hij vraagt of het in aanmerking nemen van een melding voor 1 januari 2000 niet tot gevolg heeft dat aan een overname van een vergunning die pas recent werd gemeld, maar waarvoor sinds 1992 geen aangifte bij de Mestbank werd gedaan, een nutriëntenhalte wordt toegekend. Het lid pleit er daarom voor de voorwaarde in c) te combineren met de bepaling in b), met name dat minstens sinds aanslagjaar 1995 tijdig en regelmatig jaarlijks aangifte bij de Mestbank werd gedaan. In het andere geval zou men na jaren leegstand van een inrichting plots een overname kunnen melden en een nutriëntenhalte toegekend krijgen.

De minister merkt daarbij op dat de bepaling in c) daardoor overbodig dreigt te worden, aangezien het voor een inrichting volstaat om aan de voorwaarde vermeld in b) te voldoen. De bepaling in c) had daarentegen tot doel een bijkomende categorie van bedrijven, de bedrijven die een overname deden en dit hebben gemeld, op te nemen. Daarbij werd ervan uitgegaan dat een overnemer niet verantwoordelijk is voor de leegstand van een inrichting gedurende de voorgaande jaren.

De heer Tobback vreest dat deze maatregel het mogelijk zou maken om het typevoorbeeld van een slapende vergunning, een vergunning waarvoor sinds 1992 geen aangifte werd gedaan, plots te gaan gebruiken.

Een subamendement nr. 11 voorgesteld door de André Denys, Bruno Tobback, mevrouw Isabel

Vertriest en de heer Jos Bex strekt ertoe c) te schrappen in de voorgestelde tekst.

Het subamendement nr. 11 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

De heer Gerald Kindermans merkt op dat de voorgestelde wijziging ook maatregelen op het vlak van de ruimtelijke ordening tot gevolg heeft en vraagt of dit bewust wordt nagestreefd. Hij geeft het volgende voorbeeld : wanneer in een woongebied een bedrijf met 80 schapen wordt uitgebaat dan gaat het om een veeteeltinrichting met een mestproductie van 331 kg fosfaat. Indien er geen aangifte werd gedaan, kan de uitbater niet anders dan het bedrijf sluiten. Indien in een landbouwgebied een bedrijf met 150 schapen wordt uitgebaat, dan gaat het om een landbouwinrichting, met een mestproductie van 538 kg fosfaat. Ook indien er geen aangifte werd gedaan, kan deze landbouwinrichting met een hogere mestproductie verder worden geëxploiteerd.

De heer Jef Van Looy bevestigt dat door het schrappen van het woord 'bestaande' bij landbouwinrichtingen een onderscheid tussen bedrijven wordt gemaakt op basis van een zonering in de ruimtelijke ordening.

De heer Patrick Lachaert stelt dat het Arbitragehof over gelijkaardige zaken uitspraak heeft gedaan. Indien er objectieve gronden zijn kan een verschil in behandeling worden gerechtvaardigd.

De heer Kindermans zegt de wettelijkheid van de maatregel niet te betwisten maar vraagt of het de bedoeling van de minister is om aan ruimtelijke ordening te doen in het meststoffendecreet. Hij wil vermijden dat dit artikel binnen enkele maanden opnieuw moet worden gewijzigd.

De minister meent dat niet voor elke mogelijke overtreding (in het voorbeeld hebben beide bedrijven geen aangifte gedaan) kan worden nagegaan of ze al dan niet onder de voorgestelde wijzigingen vallen. Mogelijk wordt door andere maatregelen een oplossing geboden voor het bedrijf in kwestie.

Het gewijzigde artikel 39novies wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39decies

Dit artikel strekt ertoe in de tabel in artikel 33bis, § 2, van het meststoffendecreet een wijziging aan te

brenge. De wijziging behelst een correctie van de uitscheidingsnormen voor de diersoort "beren en zeugen exclusief biggen".

Artikel 39decies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39undecies

Dit artikel strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in voetnoot (3) van artikel 33bis, § 2, van het meststoffendecreet. De wijzigingen verduidelijken de manier van bepaling van de compensatie van de opfokzeugen. De oorspronkelijke tekst gaf aanleiding tot interpretatieverschillen.

Artikel 39undecies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39duocedies

Dit artikel strekt ertoe voetnoot (5) van artikel 33bis, § 2, van het meststoffendecreet te wijzigen. De voorgestelde aanvulling beoogt een rechtzetting van een anomalie in de berekening van de nutriëntenhalte voor bepaalde categorieën van pluimvee.

Artikel 39undecies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39 duodecies1 (nieuw)

Amendement nr. 12 van de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans strekt ertoe een nieuw artikel 39duodecies1 in te voegen. Daarin wordt artikel 33bis, § 3, 2°, van het meststoffendecreet als volgt gewijzigd : "Veeteeltinrichtingen waarvan na 1 januari 1995 door de bevoegde overheid een milieuvergunning werd verleend, of die blijkens de mestbankaangifte na 1 januari 1995 door een andere producent werden overgenomen."

Volgens de indieners is de wijziging van de datum van 1 januari 1996 in 1 januari 1995 noodzakelijk om diverse redenen. Voor de milieuvergunningen toegekend in de loop van 1995 kan het laatste referentiejaar 1997 onmogelijk als een normaal en volledig productiejaar worden beschouwd. In vele gevallen is de milieuvergunning tijdelijk opgeschort geweest in afwachting van het bekomen van een

bouwvergunning of was er een aanzienlijk tijdsverloop bij de bouw van de stallen. Er kan ook een aanzienlijke vertraging zijn door eigen kweek van dieren, of door het gebruik van eigen financiële middelen, vooral bij jonge landbouwers. De investeringen zijn volgens de indieners volstrekt legaal gebeurd op basis van de toen vigerende wetgeving. De bekomen vergunningen worden door de huidige regeling echter retroactief waardeloos gemaakt met ernstige tot zeer ernstige financiële gevolgen voor de veehouders.

De heren Jef Van Looy en Jos De Meyer verwijzen naar de algemene bespreking en de bezorgheid van de heer Denys voor de jonge landbouwers die enkele jaren geleden een overname deden. Na een overname of het verkrijgen van een nieuwe vergunning duurt het inderdaad enkele jaren voor een bedrijf kan worden uitgebouwd tot een niveau waarop het leefbaar is.

De heer André Denys meent dat met de maatregel voorgesteld in het amendement van de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans niet de groep van de jonge, startende landbouwers wordt bereikt waarvoor hij een oplossing wil zoeken. Het amendement zet eerder de deur open voor het invullen van alle vergunningen verleend na 1995 en alle overnames na 1995.

De heer Jos De Meyer benadrukt dat de financiële problemen van de jonge landbouwers reëel en acuut zijn en pleit ervoor om het meststoffendecreet nu aan te passen. Hij roept de meerderheid op om overleg te plegen over een aanvaardbare oplossing.

De minister engageert zich om deze problematiek verder te onderzoeken. Voor jonge landbouwers, die bijvoorbeeld in een familiale context, een bedrijf overnamen in 1995 of 1996, kan zich inderdaad een probleem van leefbaarheid stellen. Dit complexe probleem kan echter niet onmiddellijk in een amendement worden opgelost. De minister wil, voor de behandeling van het voorliggende ontwerp van decreet in plenaire vergadering, laten nagaan of een juridisch verantwoorde oplossing mogelijk is en zal hierover verder overleg plegen met de commissieleden.

Het amendement nr. 12 van de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans wordt ingetrokken.

Artikel 39ter decies

Dit artikel strekt ertoe een zin aan artikel 33bis, § 5, van de meststoffendecreet toe te voegen. Door de voorgestelde toevoeging wordt aan de Vlaamse regering de mogelijkheid gegeven om nadere regels te bepalen inzake de overdracht van de nutriëntenhalte bij volledige of gedeeltelijke overname van een inrichting.

Artikel 39ter decies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39ter decies1 (nieuw)

Amendement nr. 13 voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Jos De Meyer en Gerald Kindermans strekt ertoe een nieuw artikel 39ter decies1 in te voegen. Aan artikel 33bis, § 6, van het meststoffendecreet zou worden toegevoegd dat de Vlaamse regering uiterlijk binnen de 60 kalenderdagen na ontvangst van het verzoek tot herberekening of herziening op gemotiveerde wijze uitspraak doet. Bij gebrek aan een beslissing binnen de gestelde termijn wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd. De producent heeft het recht gehoord te worden.

Gelet op de zwaarwichtigheid van de dossiers moet de producent volgens de indieners de zekerheid hebben dat de overheid binnen een vooraf gekende en vaststaande termijn uitspraak doet. Het is voor de indieners tevens essentieel dat de betrokkene in dit dossier kan vragen om te worden gehoord.

Minister Vera Dua antwoordt dat wat de termijnen voor afhandeling van de beroepsdossiers betreft, rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. De minister gaat ervan uit dat alle dossiers zo snel mogelijk moeten worden afgehandeld. De bepaling dat bij gebrek aan een beslissing het verzoek als ingewilligd wordt beschouwd, acht de minister niet aanvaardbaar.

Het amendement nr. 13 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39quater decies

Dit artikel strekt ertoe aan artikel 33bis van het meststoffendecreet een § 8 en een § 9 toe te voegen. In de voorgestelde paragraaf 8 staat dat producenten van wie het bedrijf een productie aan

dierlijke mest MPP heeft van minder dan 300 kg difosforpentoxide worden vrijgesteld van de regels bepaald in artikel 33ter, § 1, 1°, met betrekking tot de beperking van de productie aan dierlijke mest. Indien er meerdere producenten zijn op een landbouw- of veeteeltinrichting, dan geldt deze vrijstelling slechts voorzover de totale productie aan dierlijke mest MPP van alle producenten samen minder bedraagt dan 300 kg difosforpentoxide.

In de toegevoegde paragraaf 9 staat dat nutriëntenhalte NH(n) en NH(p) van rechtswege vervalt, behoudens ingeval van overmacht of toeval, indien er gedurende twee opeenvolgende aanslagjaren geen aangifte gedaan werd of geen dieren werden aangegeven op de jaarlijkse aangifte die betrekking heeft op de inrichting.

Door de invoeging van paragraaf 8 wordt volgens de indieners de discriminatie weggewerkt tussen enerzijds de kleine producenten die aangifteplichtig zijn wegens hun oppervlakte cultuurgrond en kleine niet-aangifteplichtige producenten. Kleine producenten met een dierlijke productie van minder dan 300 kg P₂O₅ per jaar en een oppervlakte cultuurgrond van minder dan 3 ha zijn volgens de bepalingen van het meststoffendecreet immers niet aangifteplichtig en zijn bijgevolg niet onderworpen aan de beperkingen inzake nutriëntenhalte. Vermits producenten met een kleine dierlijke productie, doch met meer dan 2 ha cultuurgrond wel aangifteplichtig zijn, zouden deze zonder deze bepaling wel onderworpen zijn aan de nutriëntenhalte, hoewel zij geen grotere dierlijke productie hebben. Er werd een bepaling toegevoegd om te verhinderen dat grotere producenten, door zich kunstmatig te splitsen, onder de grens van 300 kg P₂O₅ zouden terechtkomen en op die manier ontsnappen aan de bepalingen van de nutriëntenhalte.

Door de invoeging van § 9 willen de indieners voorkomen dat inrichtingen of delen van inrichtingen waarvoor twee jaar geen dieren werden aangegeven, nog langer een nutriëntenhalte behouden.

Artikel 39quater decies wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39quinquies decies

Dit artikel strekt ertoe in de eerste zin van § 1 van artikel 33ter van het meststoffendecreet tussen de woorden “exploitatie van” en “veeteeltinrichtingen” de woorden “landbouw- en” in te voegen.

Deze wijziging regelt een inconsistentie in het meststoffendecreet. In de eerste zin van artikel 33ter, § 1, is alleen sprake van veeteeltinrichtingen, terwijl in 1°, a) en b) zowel sprake is van landbouw- en/of veeteeltinrichtingen.

Artikel 39quinquies decies wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 39quinquies decies1

Amendement nr. 14 van de heren Van Looy, De Meyer en Kindermans strekt ertoe een nieuw artikel 39quinquies decies1 in te voegen. Daarin staat dat in artikel 33ter, § 1, 1°, a), van het meststoffendecreet het woord “melkquotum” wordt vervangen door de woorden “melkquotum en/of zoogkoeienpremiequota”.

Volgens de indieners is de argumentatie voor de regeling van het melkquotum eveneens van toepassing op zoogkoeienquota. Op basis van het gelijkheidsbeginsel moeten ze gelijkwaardig worden behandeld.

Volgens minister Dua maakt het amendement de verkeerde gelijkschakeling. Het melkquotum is geplafonneerd, de zoogkoeienpremiequota niet. De premie kan door iedere veehouder die in aanmerking denkt te komen, vrij worden aangevraagd. In die zin zou het goedkeuren van het amendement volgens de minister de nutriëntenhalte ondermijnen.

Het amendement nr. 13 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Artikel 39sexies decies

Dit artikel strekt ertoe aan artikel 33ter, § 4, van het meststoffendecreet een derde streepje toe te voegen betreffende “veeteeltinrichtingen waar uitsluitend paarden en/of pony’s gehouden worden”.

In de overgangsbepalingen van het wijzigingsdecreet van 3 maart 2000 was in een uitzonderingsregel voorzien voor manèges en paardenfokkerijen. Deze bedrijven kunnen immers onder bepaalde voorwaarden nog uitbreiden. Maar er werd niet voorzien in een uitbreiding van de nutriëntenhalte. Via deze bepaling wordt de Vlaamse regering de mogelijkheid geboden de nutriëntenhalte van deze bedrijven aan te passen.

De heer Jef Van Looy merkt op dat, als het enkel de bedoeling is om de nutriëntenhalte te kunnen aanpassen van manèges en paardenfokkerijen die een uitbreiding van hun vergunning hebben gekregen, dit dan beter zou gebeuren door een 4° toe te voegen aan artikel 33bis, § 3. In deze paragraaf wordt opgesomd hoe en waar de nutriëntenhalte nog kan worden aangepast. De voorgestelde bepaling hoort volgens het lid dan ook niet thuis in artikel 33ter.

Het artikel 39sexies decies wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen.

Artikel 39septies decies

Dit artikel strekt ertoe aan artikel 36 van het meststoffendecreet, een § 5 toe te voegen. Daarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering nadere regels kan vaststellen in verband met de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria en de manier waarop deze erkenning wordt aangevraagd, verleend en geheel of gedeeltelijk kan worden ingetrokken.

De wijziging wordt voorgesteld naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State over het ontbreken van een decretale basis voor de erkenning van laboratoria in het kader van het meststoffendecreet.

Het artikel 39septies decies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39duodevicies

Dit artikel strekt ertoe in artikel 37, § 1, 5°, van het meststoffendecreet na de woorden “met artikel 18” de woorden “en artikel 17” toe te voegen.

In artikel 37, § 1, 5°, van het meststoffendecreet staan de strafbepalingen omschreven die betrekking hebben op het uitrijden langs waterlopen. In het nieuwe decreet zijn deze bepalingen opgenomen in artikel 17.

Artikel 39doudevicies wordt aangenomen met 15 stemmen.

Artikel 39undevicies

Dit artikel brengt wijzigingen aan in artikel 37, § 2, van het meststoffendecreet. Er wordt een 4°bis en een 8° en 9° ingevoegd die betrekking hebben op het transport van mest en de naleving van de verordening EEG/259/93 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap

Aan 7° wordt een bepaling toegevoegd over de vermindering van de nutriëntenproductie uit dierlijke mest door de aanwending van nutriëntenarm voeder en toepassing van voedertechnieken (artikel 5, § 2, van het meststoffendecreet) of door het toepassen de mestuitscheidingsbalans (artikel 20bis, § 2, 2°). Het terug opvullen van deze vermindering met een verhoging van het aantal dieren dat wordt gehouden in de landbouw- en/of veeteeltinrichting wordt strafbaar gesteld. In het oorspronkelijke 7° werd vergeten om deze strafmaatregel in te voeren.

Door 10° wordt het niet kunnen voorleggen bij een controle van de benodigde documenten voor het opmaken van een bedrijfs-, bodem- of mestuitscheidingsbalans strafbaar gesteld.

De heer Gerald Kindermans herhaalt de stelling dat hierdoor met terugwerkende kracht strafbepalingen worden opgelegd (zie ook het deel algemene bespreking van dit verslag). De voorgestelde tekst van de artikelen 39undevicies en 39vicies breiden de strafbepalingen uit en gaan in vanaf 1 januari 2000.

Minister Vera Dua benadrukt dat het om bepalingen gaat over het transport van meststoffen. De Europese verordening over de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap is al langer van kracht en de bepalingen waren opgenomen in een uitvoeringsbesluit. Op advies van de Raad van State worden ze nu in het decreet opgenomen.

De heer Kindermans blijft erbij dat het ongeoorloofd en onwettelijk is om met terugwerkende strafbepalingen in te voeren.

De minister antwoordt dat ze zal laten onderzoeken of de inwerkingtreding van deze bepalingen op 1 januari 2000 problematisch is.

Artikel 39undevicies wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 39vicies

Dit artikel strekt ertoe aan artikel 37, § 3, van het meststoffendecreet een 5° toe te voegen, waardoor het overtreden van de bepalingen in verband met de bedrijfs-, bodem- of mestuitscheidingsbalans, zoals vermeld in artikel 20bis, strafbaar wordt gesteld.

Artikel 39vicies wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 39vicies semel

Dit artikel strekt ertoe de bepalingen van artikel 21, § 6, 1°, en artikel 33ter, § 1, 1°, a), van het meststoffendecreet in werking te laten treden op 1 januari 2001.

De kennisgeving van de nutriëntenhalte aan de betrokken landbouw- of veeteeltinrichtingen, waarin artikel 33bis, § 7, voorziet, werd door de bevoegde administratie gedaan in de tweede helft van het productiejaar 2000, terwijl de nutriëntenhalte retroactief ingaat per 1 januari 2000. Daarom is het volgens de indieners logisch dat de nutriëntenhalte slechts ingaat na afloop van het productiejaar dat lopende was op het moment van de kennisgeving, met name op 1 januari 2001.

Het eerder ingediende amendement nr. 15 van de heren van Jef Van Looy, Jos De Meyer en Gerald Kindermans strekte er eveneens toe de nutriëntenhalte op 1 januari 2001 te laten ingaan. Deze bepaling was immers niet opgenomen in een eerste versie van de amendementen van de meerderheid. De betrokken bedrijven kunnen volgens de indieners onmogelijk retroactief hun productie van het jaar 2000 aanpassen en bovendien werden duizenden bezwaarschriften ingediend.

Amendement nr. 15, met dezelfde strekking als het voorgestelde artikel, wordt ingetrokken.

Artikel 39vicies semel wordt aangenomen met 15 stemmen.

Het amendement nr. 6 betreffende een nieuw hoofdstuk XIVbis – Meststoffendecreet wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt het hoofdstuk hernoemd in hoofdstuk XVI.

De artikelen 39bis tot 39vicies semel worden in de tekst aangenomen door de commissies hernoemd in de artikelen 41 tot 60 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 414/14*).

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 40

Amendement nr. 7 voorgesteld door de heren André Denys, Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jos Bex strekt ertoe aan artikel 40 een lid toe te voegen dat luidt als volgt : “De artikelen 39bis tot 39vicies semel hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2000.”.

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de artikelen met betrekking tot het meststoffendecreet in hoofdstuk XIVbis.

De minister deelt mee dat ze aan de afdeling Mestbank zal vragen om bij het voorbereiden van de dossiers reeds rekening te houden met de op til zijnde wijzigingen.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Gerald KINDERMANS Jacques TIMMERMANS
Bruno TOBBACK

BIJLAGE

Analyse Niet-bestaande inrichtingen (unieke dossiers)

De onderstaande cijfers zijn schattingen op basis van de initiële berekeningen, zonder rekening te houden met eventuele wijzigingen ten gevolge van de behandeling van verzoekschriften.

groep	Subgroep	Aantal
100	NB (algemeen)	1974
110	NB (AJ 93 laattijdig)	310
111	NB (Bouwvergunning na '91)	6
112	NB (Samenaang. AJ93 Niet bewezen)	153
113	NB (Bouwvergunning NOK)	57
114	NB (Herlokalisatie NOK)	2
115	NB (VTI na AJ93)	372
116	NB (LBI (na AJ93)	793
117	NB (Manège (NB VTI)	87
118	NB (Kinderboerderij)	3
119	(NB VTI Vergund < 1/9/91)	347
1	Totaal Niet-Bestaand	4.104

Waarvan :

- 2.202 met een berekende nutriëntenhalte (referentie jaren 96, 97 en 98) = 0
=> voor deze dossiers speelt NH in feite geen rol
- 1.902 met een berekende nutriëntenhalte (referentie jaren 96, 97 en 98) > 0

Via amendement opgeloste dossiers (830):

- inrichtingen < 300 kg P2O5 (berekend op basis van NH)
- Landbouwinrichtingen > 300 kg P2O5
- Maneges > 300 kg P2O5
- kinderboerderijen > 300 kg P2O5

Overblijvende dossiers na toepassing belangrijkste regels in amendement (Er is geen rekening gehouden met de beperkte aanpassingen van sommige datums in het amendement, dit kan voor een beperkt bijkomend effect zorgen.

NR	TYPE	BRIEF	Som Van P2O5	Som Van N	Som Van Aantal
		10	255.392	579.262	71
		110	760.801	1.855.028	249
		111	15.569	30.994	5
		112	220.863	591.881	126
		113	109.937	249.469	46
		114	2.340	7.566	1
		115	573.240	1.408.669	280
		119	634.499	1.537.889	294
		TOTAAL	2.572.640	6.260.760	1.072

Verdere analyse van de gegevens de analyse is gebeurd per exploitatiezetel. Er is een beperkt aantal exploitatiezetels waar er meerdere aangifteplichtigen zijn. De exacte aantallen aangifteplichtigen zullen dus iets hoger liggen (1022 Exploitatiezetels >1072 aangifteplichtigen)

De tabel is zodanig opgebouwd dat bij een bepaald groep de vorige groep uitgesloten is. (kolom extra). In de kolommen cumulatief worden de cijfers van de vorige groepen opgeteld.

Voorbeeld :

Aanslagjaar 1994 laattijdig binnen = aantal dossiers na vermindering met aantal dat reeds inbegrepen is in de criteria aanslagjaar 93 laattijdig of aanslagjaar 94 tijdig.

	Extra aantal EZ	Extra P2O5 kg	Cumulatief aantal EZ	Cumulatief P2O5
Aanslagjaar 93 laattijdig binnen	235	836.999	235	836.999
Aanslagjaar 94 tijdig binnen	136	425.084	371	1.262.082
Aanslagjaar 94 laattijdig binnen	90	236.933	461	1.499.016
Aanslagjaar 95 tijdig binnen	142	334.316	603	1.833.332
Aanslagjaar 95 laattijdig binnen	52	122.742	655	1.956.074
Aanslagjaar 96 tijdig binnen	110	202.061	765	2.158.135
Aanslagjaar 96 laattijdig binnen	223	376.044	988	2.534.179

De verhouding klein/groot is weinig relevant : Het merendeel van de dossiers situeert zich < 7500 kg (92 %); 5 % tussen 7.500 kg en 10.000 kg 3 % > 10.000 kg.

Aanslagjaar 1993 niet tijdig, doch wel 1992 tijdig: 240 inrichtingen

Melding overnames:

- klasse 1: 63 inrichtingen
- klasse 2 : 122 inrichtingen
- klasse 3: 15 inrichtingen

Mestbank
Brussel,
23/10/2000